

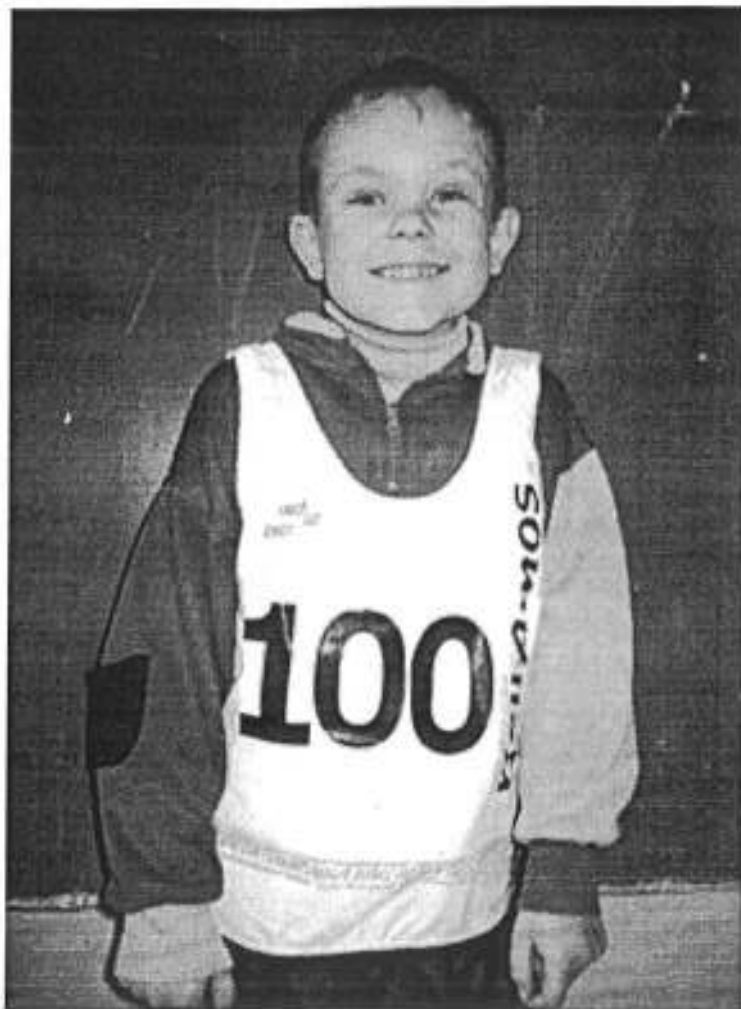
Zvonček 3

Číslo 3/ročník 4 ^{1/6} November/december 2005

Cena: 15 Sk

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA

*Marek Balín –
historicky prvý štý žiak BellAmosu*

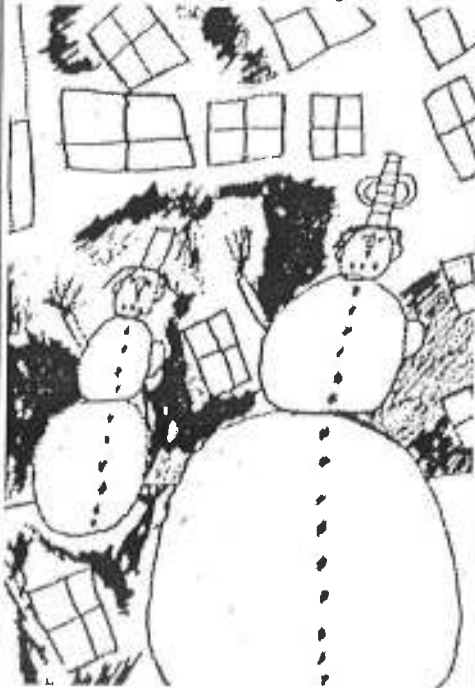

OBSAH

str. 1	Titulná strana
str. 2	Pre začiatok
str. 3	Hlavné správy BellAmos
str. 4	Bližšie k učiteľom
str. 5 – 6	Žiaci z BellAmos
str. 7 – 10	Téma čísla - Vianoce
str. 11 – 14	Bratislava – Viedeň – Budapešť
str. 15 – 16	Fotoalbumy
str. 18	...každý je v niečom najlepši...
str. 19 – 23	BellAmos Správy
str. 24 – 25	Rozprávka Vianoc
str. 26	Zábava
str. 27 – 29	Šport BellAmos
str. 30	Strana pre rodičov
str. 31	Reklama
str. 32	Slová na záver

Úvodník

od Matka Dzurošku...

Kto mal a má narodeniny?

Adam Lučanský	24.11.
Branimír Kraker	03.12.
Adrián Cisárik	08.12.
Lukáš Lencsés	13.12.
Peter Barborík	17.12.
Tomáš Jambor	01.01.
David Zimmermann	04.01.
Tino Klimáček	08.01.
Kristína Michalíková	11.01.
Veronika Vagaská	16.01.
Matej Minárik	18.01.

Kto mal a má meniny?

Katarína Grajciarová	25.11.
Katarína Zelenayová	
Andrej Straňák	30.11.
Lucia Valachová	13.12.
Komélia Hnilicová	17.12.
Adam Figura	24.12.
Adam Pohánka	
Adam Lučanský	
David Zimmermann	30.12.
David Žuffa	
Alexandra Špiriaková	02.01.
Alexandra Hakeľová	
Radovan Litvaj	14.01.
Kristína Jurčíková	16.01.
Kristína Chrenová	
Kristína Krupcová	
Kristína Michalíková	
Kristína Legerská	

Blažozeláme učiteľom

Narodeniny

pani učiteľka Alenka	14.12.
pán učiteľ Janko	16.12.
pani učiteľka Mirka	26.12.
pani učiteľka Marianka	18.01.

☺ Ešte nestihol uzrieť svetlo sveta dvojkový Zvonček, a už sme mohli zapisovať akcie do čísla 3...

☺ **Máme stojeden žiakov!!! Viac na s. 5...**

☺ Vymaľovala sa 1. S trieda – a je prvou nebielou triedou v BellAmose...

☺ V 1. SA triede zas pribudol nábytok, ktorý veľmi pohotovo zmontovali deviataci a ôsmaci. Pani učiteľka Marta ďakuje najmä Miškovi Taligovi a Tinovi Klimáčkovi...

☺ 3. S, 4. S a 6. S sa 11. novembra zúčastnili slávnosti pri príležitosti Dní sv. Martina, kde obhajovali aj svoje projekty. Ako? Čítajte...

☺ Šiestaci boli na návšteve v pobočke Turčianskej knižnice a martinského gymnázia...

☺ Prvý stupeň začal 14. novembra nacvičovať svoje vystúpenie na programe Rozprávka Vianoc...

☺ To sa uskutočnilo 9. decembra v martinskej Športovej hale a bola to

oooobrovská udalosť... Všetci sa tam sme mali zastúpenie, a redaktorky boli viac ako zvedavé...

☺ V školskom klube sa hrali jedno popoludnie na detektívov...

☺ Uspeli sme s ďalším projektom. Informuje o ňom pani riaditeľka...

☺ Všetci sme tak trochu túľali – celý prvý stupeň bol na martinských Vianočných trhoch, štvrtáci v Turčianskej Štiavničke, druhý stupeň obdivoval hlavné mestá Slovenska, Rakúska a Maďarska...

☺ Trochu nevyšiel výlet do Žiliny, konkrétne do divadla – ochorela hlavná predstaviteľka...

☺ Ale za to každý z nás hrá tak trochu divadlo, nie? ☺

☺ Určite ste si všimli, že sa v našich počítačkách stále niečo robí – do dolnej bol zavedený internet (čoskoro bude aj v kabinete prírodných vied) a do tej hornej sa nainštalovala eBeam tabuľa (a bude aj plátno)...

☺ Ani tento rok nechýbal Mikuláš. Bonusom bola súťaž o najčervenejšiu triedu...

☺ Riešili sme úlohy z Pytagoriády...

☺ Cyklisti sa za odmenu zúčastnili dvojdného výletu na zrub Javorinka... a všetci im závideli, lebo mali riaditeľské voľno...

☺ Aj tento rok sme sa zúčastnili stolnotenisového turnaja. Nedarilo sa tak, ako sa predpokladalo... Nuž, nie je každý deň nedeľa...

☺ Druhý stupeň si bol zaplávať na znovuo tvorenej martinskej plavárni...

☺ Všetci sa tešíme na prázdniny a na Vianoce!!!

☺ A určite sme zabudli na mnoho ďalších akcií... ☺

☺ Veselé Vianoce!!!

Ahojte Bellamosáci!

Dostal som od pani učiteľky Zuzky úlohu napísať niečo o sebe. Aj keď o sebe veľmi nerád píšem, pre vás to skúsím.

V prvom rade musím napísať, že mi je v poslednom čase veľmi smutno. Aj teraz (streda 21⁰⁰) sedím v robote a myslím na vás (a nie na robotu, z čoho určite nemajú radosť moji kolegovia). Poviem vám, že som vstúpil do „nového sveta“, kde mnohým veciam nerozumiem. Najdôležitejšie je, že pracujem v našom hlavnom meste – Bratislave a hneď jedným dychom dodávam, že toto mesto skutočne nenávidím. Nechcem niekoho uraziť, ale všetko je tu nejaké zvláštne a čo je najhoršie - nezaujím, chamtivosť, sebeckosť a jednoducho zlo v mnohých ľuďoch. Všetko to súvisí s neustálym naháňaním sa za peniazmi, čo je zmyslom života takmer všetkých ľudí v Bratislave.

A od júna bohužiaľ aj mojím.

Teraz pracujem s peniazmi (koho by to veľmi zaujímalo, som obchodník) a mojou jedinou úlohou je zarobiť pre firmu čo najviac. Problém je, že ak chcem byť dobrým obchodníkom, musím byť (alebo sa stať) rovnakým ako je väčšina Bratislavčanov. A verte mi, že je to pre mňa veľmi ťažké. Teraz už možno rozumiете, prečo mi je smutno.

Je mi smutno za normálnymi ľuďmi (Martinčanmi), za nádhernou prírodou, za všetkými priateľmi, za športovaním, za bláznivými nápadmi, za smiechom, za pochopením – jednoducho za vami!

Chýbate mi.

bývalý uč. Vlado

Na škole je už veľmi málo žiakov, ktorí si pamätajú vôbec prvého bellamosáckeho informatikára. Bol ním Martin Kubiš. Niektorí z vás sa s ním stretli na Javorinke a tak mohol vzniknúť tento rozhovor.

☞ *Čo plánuješ do svojej najbližšej budúcnosti?*

Budem si pravdepodobne hľadať robotu.

☞ *Pôjdeš s nami na lyžiarsky?*

☺ Ak dovtedy nenájdem robotu, tak pôjdem.

(Bodaj si by nenašiel...)

☞ *Čo si zaujímavé a príjemné prežil za posledné dva roky, čo si odišiel z našej školy?*

Príjemné? Hádám len posledný rok bol príjemný... Bol som v Škótsku, v jednom malom meste na severe, po slovensky povedané, na dedine, s 1000 obyvateľmi. Robil som tam v reštaurácii a v bare, neskôr ma povýšili na funkciu restaurant – manager, v mnohom sa to nelíšilo od predchádzajúcej práce, akurát pár vecí navyše. Ale dobre. Trošku som si zarobil, trošku som sa zdokonalil v angličtine. Bolo mi tam síce dobre, ale teraz už asi zostanem na Slovensku. Záleží to od toho, či nájdem robotu alebo nie.

☞ *Chýba ti BellAmos?*

Chýba. (Ktosi našepkáva, že najmä učiteľky, Martin sa bráni). Dobrá atmosféra, všetko okolo. Vrátil by som sa....

Rozhovor pripravil pán učiteľ Matej

Keď za mnou prišla v septembri pani riaditeľka a s úplne vážnou tvárou vyhlásila, že jediný vianočný darček, ktorý berie, je 100 detí v BellAmose, ostala som v pomykove. Ako ho splniť? Postarali sa o to iní...

Neprešiel dlhý čas a v BellAmose bolo zrazu nie 100, ale 101 žiakov! Kto bol tým 99., 100. a 101. žiakom?

99. Romanka Balúnová, žiačka 8. S – prišla 25. 11., zo ZŠ Antona Bernoláka

Z hudby má rada metal a hip-hop, z farieb obľubuje fialovú a čiernu, v žiadnom prípade nezje špenát a v škole sa teší na literatúru. Na BellAmose sa jej (zatiaľ) páči všetko. A nerada sa fotí.

100. Marek Balún, žiak 1. SA – prišiel 25. 11., zo ZŠ Antona Bernoláka

Z hudby má rád metal a hip-hop, z farieb obľubuje najmä tmavomodrú, v žiadnom prípade nezje špenát a v škole sa teší na matematiku...

101. Tomáš Lilge, žiak 6. S - prišiel 8. 12., zo ZŠ Aurela Stodolu

Z hudby má rád Iron Maiden, z farieb obľubuje modrú, za nič na svete nezje knedľu a v škole sa teší na zemepis. To, že prestúpil na BellAmos, je preňho naj vianočným darčekom...

A aké boli vaše želania stému žiakovi?

- ☞ Nech sa mu tu páči a nech vydrží dlho...
- ☞ Nech sa mu darí...
- ☞ Aby sa mu darilo, a aby si rýchlo zvykol na žiakov a na učiteľov...
- ☞ Želám mu, aby nemal také zlé známky ako ja a aby sa učebné osnovy zmenili a boli ľahšie ako máme my...
- ☞ Keď sa splnilo želanie najvýznamnejšej osoby našej školy, tak aj jej prajem veľa splnených želaní a veľa úspechov...
- ☞ Nech sa dožije sto rokov v živote a nech dobre zapadne do kolektívu...
- ☞ Všetko najlepšie stému žiakovi, nech nie si posledný, buď rád, že máš tú česť byť prvý s trojčiferným číslom v poradí...
- ☞ Prajem ti, aby ti táto škola priniesla také skúsenosti, ktoré ti pripraví krásnu budúcnosť...
- ☞ *Želám ti krásnych sto chvíľ v tejto škole. Po jedenásti z nich si nechaj na každý rok, keď uplynie tých deväť rokov, jedna ti zostane – tú si nechaj v srdci ako pamiatku na túto školu. Michal Rusnák*

Mladší chlapci 50 m voľný štýl

Tomáš Jambor – rád pláva, pretože ho to baví...
Jordan Smale – rád pláva, pretože je dobrý!
Boris Bágel – rád pláva, pretože rád pláva a hotovo!

Staršie dievčatá, 50 m, voľný štýl

Janka Leštinská - rada pláva, pretože... nerada pláva.
Katka Zelenayová – rada pláva, pretože je vo vode voľná.
Romana Balúnová – rada pláva, pretože má rada vodu.

Starší chlapci, 50 m, voľný štýl

Michal Taliga – rád pláva, pretože voda je jeho živel.
Matej Ciran – rád pláva, pretože...len tak, zo srandy.
Tino Klimáček – rád pláva, pretože... ja rád plávam?!

Stali sa víťazmi plaveckých pretekov. Ale – vieme, prečo radi plávajú?
A vôbec, plávajú radi alebo to bola len náhoda? Alebo...?
Tak sme sa radšej spýtali...

No aké by to bolo vianočné číslo bez vianočnej ankety, bez dotieravých vianočných otázok... Možno sme tento rok zvolili trochu netradičné, ale aspoň sa dozvieme niečo nové...

Najhorší vianočný darček

... nebyť s rodinou

Radko, 6. S

...keď mi niekto dá niečo, čo mi už dal.

Matej, 7. S

...byť sama na Štedrý deň...

Linda, 7. S

...ponožky...

Tomáš, 8. S

...úraz alebo úmrtie v rodine....

Miro, 9. S

...Vianoce by nemali byť len o darčekom, ale hlavne o láske. Ale darčekom to všetko vyjadrujeme a máme z nich radosť. Najhorší, najlepší – mali by sme sa uspokojiť s tým, čo máme, no predsa najhorším darčekom sú uhorky, šál a ponožky...

Radko, 9. S

...nová žiacka knižka...

Juraj, 8. S

...ak by sa v rodine stala nejaká tragédia... a potom rifle, ktoré mi boli krátke...

Marko, 9. S

...keby som nebol s rodinou, lebo tá mi podľa mňa dáva najlepšie Vianoce...

Lukáš, 8. S

...kniha... hocijaká kniha bez ohľadu na obsah...

Martin, 8. S

...cesta na Mesiac...a tiež môj brat, aj keď sa nenarodil na Vianoce, ale prvý rok to bolo hrozné...a teda ďalší súrodenec by bolo niečo strašné...

Janka, 9. S

...ten som nikdy nedostal. Ja som spokojný s hocičím. Ale predsa! Raz

som dostal kyslé uhorky! Jeden by si myslel, že je to preto, lebo som bol zlý. Ale nie. Moji rodičia to mysleli vážne. Deň predtým som vravel, že ich mám veľmi rád. No a bum! – želanie sa splnilo. No a odvtedy radšej nehovorím, čo mám rád... ☺

Michal S., 9. S

...mojim najhorším darčekom na Vianoce by bol... no nič, darčeky sú na to, aby potešili, neviem, prečo by som z nich mala byť sklamaná... to by už nebol darček... a možno by som nechcela dostať na Vianoce seba... ☺

Katka, 9. S

...tak to viem presne. Jedny Vianoce sme sa zišli celá rodina, starká, sesternice, no proste všetci. Ja a sesternica, ako najstaršie pravnučatá, sme už nedostali hračky – ale gamaše! Skoro nás porazilo!

Lenka, 7. S

...na Vianoce by som určite nechcela, aby som ich trávila iba s jedným z mojich rodičov, keby sa rozviedli...

Romana, 8. S

...šľapky, zubnú kefku, uterák, školské pomôcky...

Natália, 8. S

...išiel som hodiť petardu a tá mi vybuchla v ruke...

Filip, 6. S

...nohavice na traky...a mama oznámila, že na Štedrý deň nebude doma...

Niko, 6. S

Vianoce na Mesiaci

Vianoce na Mesiaci by vyzerali normálne, ale len vtedy, ak by som mal čo dýchať.

Marko, 9. S

Na Mesiac by začalo piecť slnko, takže by to nebolo bohviečo – roztopili by sa mi dary.

Tomáš, 8. S

Vianoce na Mesiaci by mali vyzerat' krásne, pekne osvetlené, svetlo by sa odrážalo od hviezd na iné planéty a keďže by bolo pekné osvetlenie, mala by byť aj dobrá, príjemná atmosféra. Skrátka, všetko dobré, milé, pekné, osvietené. A čo najviac darčiekov pre každého.

Martin, 8. S

Keby ľudia žili na Mesiaci, bolo by to zvláštne – aj Vianoce by tam boli zvláštne, lebo by tam nemohol byť stromček, neviem, ako by tam zohnali darčeky, možno ozdobený kráter. Stôl by asi lietel a ani by sme nepotrebovali stoličky.

Lukáš, 8. S

Moje Vianoce na Mesiaci by boli najskôr nudné, lebo by som tam nemala čo robiť, možno akurát tak stavať hrad z mesačného prachu. Ale ten by mi asi uletel... Aj stromček by musel byť umelý. Takže žiadna romantika. Asi by bol lepší Nový Zéland...

Katka, 9. S

Ja asi zomriem už po ceste na Mesiac, narazí do nej malý meteor a z toho všetkého sa rozpučím...

Janča, 9. S

Tak to si ani neviem predstaviť. Mne sa naše Vianoce páčia. Nepotrebujem ísť na Mesiac.

Lenka, 7. S

Na Vianoce som priletela na Mesiac. Vôbec to tam nie je také, ako vravia. Je to tam také prázdne a tmavé... Bol to hrozný buchot, treskot.

Zrazu sa spoza malého krátera vynoril malý Marťan. Mal šesť očí, štyri ruky, v ktorých držal šedý vianočný stromček z kráterov a mesačného prachu. Na ňom boli zavesené kúsky z miest, kde všade ten stromček pristál. Nebol to totiž obyčajný galaktický stromček.

Každý rok pristával na inej planéte alebo si len tak lietel po galaxii.

Marťan prišiel ku mne a spýtal sa ma, či s ním neoslávim Vianoce, že on ešte nikdy s nikým neoslavoval Vianoce, vždy bol počas tohto sviatku radosti a darčiekov sám.

Bolo mi ho ľúto, tak som mu povedala, že jasné. Aj tak už nestihnem Vianoce na mojej planéte Zem. Síce sme jedli iba sladkosti a suchý chlieb, ale aj tak to boli zatiaľ najkrajšie Vianoce môjho života.

A na toho malého Marťana s veľkým srdcom nikdy nezabudnem.

Romana, 8. S

Vybrali sa kozmonauti na Mesiac, aby ho skúmali. Zrazu jeden z nich dostal správu, že práve dnes sú Vianoce.

Povedal to každému – a v tom prišla ďalšia správa, o tom, kde je ukrytý...

pokrač. na str.9

vianočný stromček. Našli ho, zapichli ho do Mesiaca a oslavovali.

„To je to najkrajšie, čo môže byť. „ povedali kozmonauti základni.

Radko, 7. S

Bolo by to pekné. Boli by tam rôzni mimozemšťania, všetci by si dávali rôzne darčeky – každý by bol z inej planéty. Všetci by boli priatelia a dohodli by sa, že sa budú stretávať každý rok a dovedú aj iných priateľov.

Matej, 7. S

Uvidel by som, keby som prišiel. Nevieť si to predstaviť.

Michal R., 9. S

Určite by tam nemal chýbať ozdobený stromček a moji blízki.

Marko, 9. S

Asi divne, lebo tam nie je príťažlivosť a tak by tam stromček lietel aj s darčekom.

Juraj, 8. S

Bez stromčeka, bez nášho domu, boli by smutné...

Matej, 4. S

Keby bol Mesiac väčší, postavil by som tam stromček a vyčaroval by som si posteľ a na nej by som prespal Vianoce...

Peto, 1. SA

Je tam lietajúci stromček, aj s lietajúcimi domami a je tam poriadna tma...

Dávid, 4.S

Postavila by som tam stromček, sadla by som si k nemu a jedla by som pri ňom slávnostnú večeru, ktorú by mi navarila mamina, bola by tam so mnou a potom by sme spolu čakali na darčeky...

Tamarka, 1. SA

Musel by som mať raketu, aby som vyletel na Mesiac a tam by som si postavil veľkánsky stromček a skákal by som okolo neho – lebo na Mesiaci sa dá iba skákať...

Robko, 3. S

Keby som bola ja na Mesiaci, postavila by som si tam dom a doň by som si postavila stromček. Všetko by som si tam priviezla raketou – aj rodinu. Vianoce by boli úplne rovnaké ako na Zemi, ale bez snehu...

Laura, 2. S

Nemali by sme tam kyslík, museli by sme mať na sebe skafander a to by asi nebolo moc pohodlné. Asi aj večera by bola v tubách alebo pirulkách, vyzerala by určite otrasne. Len vianočný stromček by bol trochu podobný ako ten náš na Zemi, nestál by, ležal alebo sedel...

Darčeky? Dali by sme ich do rakety a tá by nám ich priviezla...

Lucka a Saška, 2. S

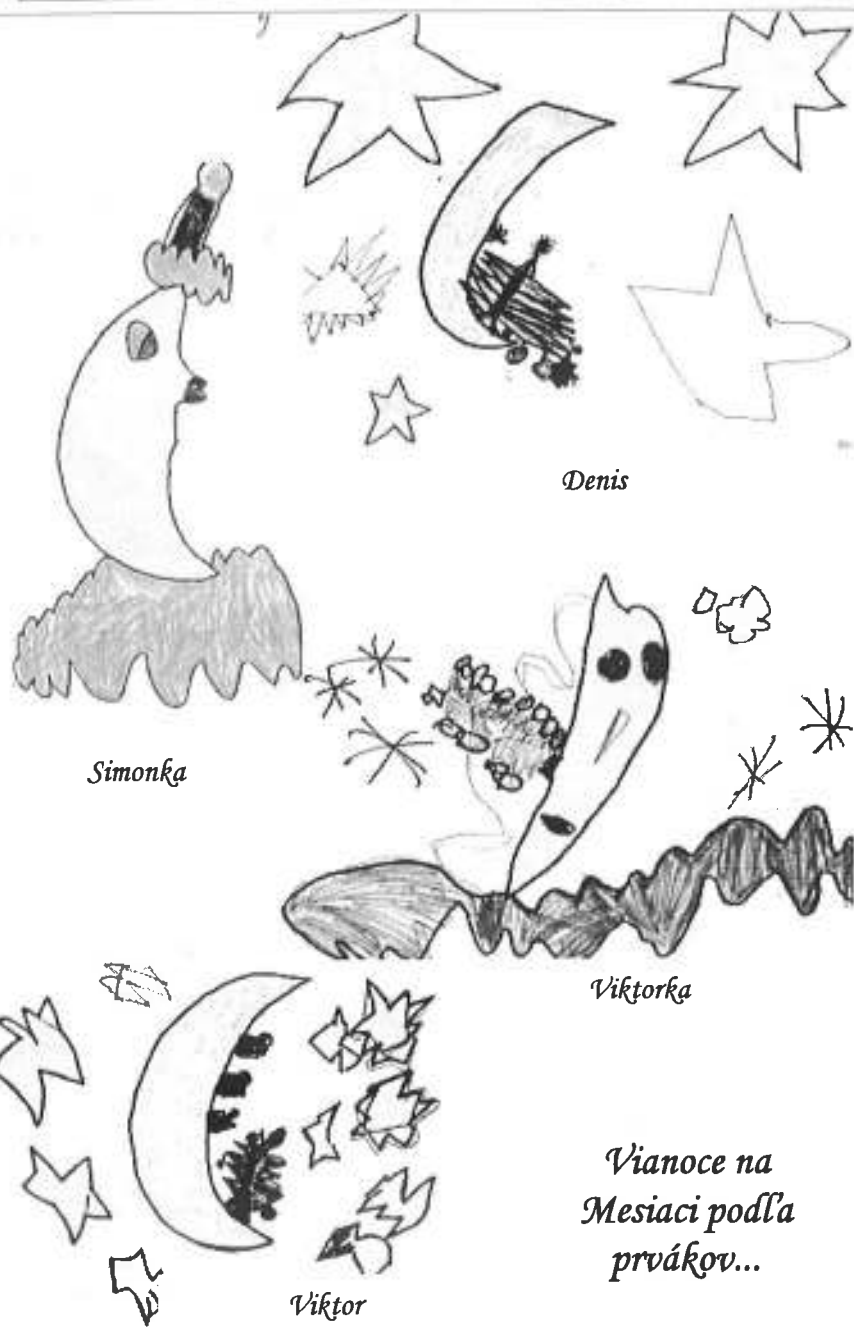
Vianoce na Mesiaci by boli veľmi smiešne, pretože stromček, ktorý by si kozmonauti so sebou priviezli, by nestál, ale lietel by vo vzduchu...

Boris, 2. S

Christmas on the Moon wouldn't be like on the Earth – it would be cold and dark and with no oxygen to breath. We couldn't be able to eat, everything would be floating around because there is no gravity...

Jordan, 7.S

Denis

Simonka

Viktorka

Vianoce na
Mesiaci podľa
prvákov...

Viktor

Stáva sa už pomaly zvykom, že Bellamosáci sa každý školský rok vyberú na nejakú zaujímavú exkurziu. Po minuloročnom úspechu výletu do Prahy som sa síce zaprisahala, že už nikdy viac, ale nedalo mi to a tak sme tento rok s mnohými z vás – z II. stupňa – „spáchali“ štvordňovú cestu do hlavných miest Slovenska, Maďarska a Rakúska. Ako bolo?

Čítajte, prezeraťte fotografie – a najmä, skúste sa spýtať účastníkov...

Deň prvý – 8. 12. 2005

Všetci sme prišli načas, dokonca ani vlak nemeškal – a tak sme mohli vyraziť v ústrety dobrodružstvám nasledujúcich dní. Už vo vlaku sme tušili, že to bude zaujímavé najmä v Bratislave – pri pohľade na množstvo batožiny niektorých našich spolusúputníkov ma bavila predstava toho, ako sa budú presúvať v bratislavskej MHD... Nakoniec sme to zvládli, aj so všetkými kuframi a obrovskými taškami...

Šťastlivo sme vystúpili z autobusu č. 61 na určenej zastávke. Šťastlivo sme našli Beckovskú ulicu a po troche blúdenia sme našli i náš hotel. No, hotel... Pohľad naň zvonku nebol vábny. Vôbec.

Hotel sme síce našli, ale medzi nami a ním stále obrovský plot – s bráničkou, ale uzamknutou. A nikto nechcel odomknúť...

Bolo by to na dlho, ako sme hľadali vchod a ako sme ho našli a ako sme sa ubytovali a ako niektorí z nás chceli

väčší luxus a ako bol stále niekto nespokojný.

Spokojnosť prišla po návšteve neďalekého nákupného centra Avion. Nie všetci poslúchli, že si nemajú hneď v prvý deň minúť všetky peniaze a nie všetci počuli, že hneď potom ideme na večeru a že teda by nemali toho veľa jesť a že by si mali niečo kúpiť aj na cestu do Viedne...

A tak už v tento deň boli deti, ktorým NIKTO NIČ NEPOVEDAL A NIKTO NIČ NEPOČUL...

Náladu nám vylepšilo i stretnutie s pánom učiteľom Vladkom, ktorého sme vzápätí pozvali na večeru... Bolo že to radosti, najmä z Vladkovej strany, veď ako sám povedal – konečne normálni ľudia...

Na základe spoločného rozhodnutia sme sa po výbornej večeri vybrali do kina – na Harryho Pottera, priamo do jedného z bratislavských multikín v Polus City Centre. Film bol vraj oveľa lepší a zábavnejší ako predchádzajúci diel – a to sa dá povedať aj o ceste späť

Bratislava - Viedeň - Budapešť 12

na ubytovňu: stratená čiapka a zabudnutá peňaženka nás donútila utekať na posledný nočný autobus...

Myslíte si, že sme hneď pospali? Kdeže! O druhú v noci sme s pani učiteľkou Martou hnali posledných odvážlivcov do postele a tešili sa na ranný budíček. Presne sme vedeli, ako bude vyzerat'...

Deň druhý – 9. 12. 2005

Viedeň

Aj tak vyzeral.

„A musíme vstávať?“

Otázka, ktorá nepotrebuje komentár.

Vlak do Viedne sme však v pohode stihli. Na stanici sa k nám pridali aj môj brat, sťaby sprievodca Viedňou; rakúsky colník rozprával po slovensky a tak sme už len čakali, aby vyšlo aj počasie.

Vyšlo. Pršať začalo až vtedy, keď sme nastúpili spiatocnú cestu...

Videli sme toho mnoho – Belveder,

slávnú Operu, Albertínium, kúsok z Hofburgu, Stephansdom...

Že sme sa nedostali na vianočné trhy a nevideli sme parlament či obrovskú sochu Márie Terézie? Nuž, lebo nákupy mali prednosť a aj pani učiteľky majú svoju trpezlivosť a tak po 356. domrzaní typu „kedy už bude rozchod“ im ten rozchod dali....

A na vianočné trhy a nádhernú viedenskú radnicu sa išli pozrieť sami.

To bolo výčitiek! Prečo sme tam neboli aj my, prečo, prečo, prečo... Priznanie si toho, že možno sa stala chyba niekde inde ako u nás, nehrozilo.

Podobne ako nehrozilo u niektorých našich výletníkov rešpektovanie ostatných – hlavne, že budem mať prospech JA....

13 Bratislava - Viedeň - Budapešť

Vyriešili sme to veľmi jednoducho – po večeri dostali deti mapu i budapeštiansky bedeker. Úloha znela – pripravte si program. Kto sa nepodiel'a na programe, ide spať, pretože sa ráno skoro vstáva...

Deň tretí – 10. 12. 2005

Budapešť

Vstávalo sme naozaj skoro – o pol šiestej a tak to dopadlo tak, že mnohí si vo vlaku ešte pospali...

Šéfom budapeštianskeho dňa sa stal Michal Rusnák – klobúk dolu, zvládol to bravúrne. Bellamosáci chodili po Budapešti (nami prezývanej smetisko, pretože takmer všade bolo množstvo odpadkov) ako po známom meste, na nebezpečných miestach chodili vo dvojiciach... No paráda.

Parádny bol aj parlament, budínsky hrad, ceremónia pred prezidentským sídlom, najstarší budapeštiansky most – reťazový, bazilika sv. Štefana s ostatkami prvého uhorského kráľa Štefana I., ale najmä vianočné trhy, ktoré boli niekoľkonásobne krajšie

ako tie viedenské...

Opäť sme nezablúdili, opäť sme sa nestratili. Super, mohli sme sa tešiť na posledný deň. Ako bude vyzerat', nikto nevedel, pretože sme s pani učiteľkou Martou čas odchodu a program tajili do poslednej chvíle...

Deň štvrtý – 11. 12. 2005

Bratislava

Po skvelých raňajkách (strava bola úžasná!), za ktoré nikto z detí nepoďakoval..., sme sa vrhli na Bratislavu. Po všetkých tých dňoch to bolo sklamanie. Tešilo jedine slniečko a predstava, že čoskoro budeme doma. Predsa len, únava už úradovala...

Chaos na stanici, keď sme museli učiť pokladničku čo a ako a hľadanie nášho vozňa nám však na nálade neubrali... Bolo vlastne fajn.

pani učiteľka Zuzka

Viedeň

Zima bola veru poriadna, aj prebdená noc u niektorých dala poriadne zabrať, ale museli sme vydržať – aj dievčatá na fotke by vedeli o tom rozprávať. Aj o tom, ako stratiť čiapku v Poluse a ako vymeniť izbu a ako byť večne s niečím nespokojný a ako maľ otázky, na ktoré neexistuje odpoveď.

(Ak mi bude chcieť niekto kúpiť vianočný darček, prosím si magickú krištáľovú guľu. Verte, na podobných akciách pomôže...)

Budapešť

„Kde sme?“

„Ja to viem! Na smetisku!“ – takto reagoval Tiago na moju otázku. No Budapešť nás na hradnom vrchu presvedčila o tom, že nielen odpadky sú jej dominantou.

Na obrázku stojí pani učiteľka Marta a Katka Z. pred dverami prezidentského paláca. Aj klopadlami zabúchali - netušiac, že tam ktosi aj býva...

Bratislava

Nestratili sme sa vo Viedni, nestratili sme sa v Budapešti, nestratíme sa ani v Bratislave... Stalo sa. (Hoci obavy boli, keďže dve dievčatá nemohli nájsť východ z Hypernovy...)

Tak, ako aj v predchádzajúcich mestách, aj tu najviac zaujímalo našich žiakov, kedy bude rozchod a kde sa nachádza BurgerKing a McDonald. Škoda. Boli na miestach, o ktorých sa učia...

Schöne Naci sa stále usmieval, aj keď bolo hlboko pod nulou. Prejavili sme neobyčajný súcit a požičali mu na pár minút čiapku a šál... ☺

Aby som stále len nehundrala – ďakujeme, Miško R., Katka Z. a Janka!

Hacker

(alebo Návrat zaručenej pravdy)

Podľa najnovších správ sa ku mne donieslo, že v našej škole sa objavil hacker. Strašne ma zaujímalo, kto to len môže byť. Nakoniec som prišiel na to, že to bude

Adam Lučanský, pretože je v počítačovej učebni viac ako samotný pán učiteľ.

Lenže, nebolo to tak. Zistil som, že on tam chodí hrať len hry. Bol som znova na začiatku. Pátral som ďalej: vždy to býva osoba, ktorá je najnenápadnejšia. Začal som uvažovať. Pani upratovačka? Školník? Cha! Veď toho ani nemáme! Tak kto potom?!

Bum! Zrazu mi to ťuklo! Pán učiteľ Tomáš! Akože mi to nenapadlo skôr?! Začal som vyšetrovať.

Vždy, keď som mal príležitosť, pozoroval som ho. Stále len klikal a klikal. Nakoniec som si zohnal program, ktorý má aj pán učiteľ – ten, s ktorým môže na svojom počítači sledovať ostatné počítače.

A mal som to! Sťahoval najnovšie hry!

Rozmýšľal som, na čo by mu to bolo.

„Jasné!“ povedal som si.

Sťahuje ich pre toho, o ktorom som rozprával na začiatku. Adam! Tak, a už viem, prečo tam stále je. Ale čo má z toho pán učiteľ?!

Poslal som tam svoje vyšetrovacie komando zaručenej pravdy. Tí ho teda vypočúvali – a nakoniec sa priznal!

Adam mu dáva čokoládové cukríky, bez ktorých nemôže pán učiteľ ani dýchať!

A tak mi teraz musí za trest triediť každý deň maily!

Tak na takýchto autách sme sa vozili po Viedni...

Michal Sukup, 9. S

1. Budapeštianska lanovka na hradný vrch všetkých lákala. 2. Takéto deti sme mali najradšej. 3. Šéfom budapeštianskej výpravy bol Michal Rusnák. 4. Čo tam šaškuje s tou trúbkou?! 5. Nádherné reťaze na trhoch. 6. Čumil na Čumilovi...

1. Lenka Búchalová ako asistentka Majstra N 2. Snehové vločky v podaní našich detí... 3. Sme profesionáli – líčenie Tamarky pred vystúpením 4. Ivetka v akcii – rozhovor s Luckou Vondráčkovou 5. Kto ma spozná? © 6. Naši hostitelia – súrodenci Hečkovci

Možno si niekto spomenie, možno niekto nie, ale dúfam, že mi uveríte, ak poviem, že pani učiteľka Lenka Grendárová nie je na našej škole tak úplne nová, to si len „odskočila“ na materskú a keď malá Lenka dostatočne vyrástla, vrátila sa medzi nás a vás. A to rovno medzi prvákov – je triednou 1.S triedy...

Rozhodli sme sa ju vypovedať.

Kto je Lenka Grendárová?

Som človek, ktorý miluje svoju rodinu a deti. Ale tiež musím priznať, že často poviem to, čo si myslím a to nie vždy robí dobrotu.

Čo ju najviac zaujíma?

V práci je to tvorivosť, v rodine – ako pripraviť svojej dcérke krásne detstvo.

Koho najviac obdivuje vo svojom živote?

Svoju mamičku.

Čoho sa najviac bojí?

Toho, že stratím ľudí, ktorých mám veľmi rada, na ktorých mi záleží.

Komu najviac dôveruje a komu nie?

K tomu využívam šiesty zmysel. Ale musím povedať, že k mojej ÚPLNEJ dôvere je dlhá cesta.

Čomu by sa bez váhania upísala?

Ničomu – mňa len tak ľahko nikto nedostane.

O kom si myslíš, že by si zaslúžil Nobelovu cenu?

Je plno ľudí, ktorí robia veľké veci a nikto z vplyvných si to nevšímne. Každý dobrý skutok si zaslúži uznanie.

O čom si myslíš, že je v tom najlepšia?

To musia povedať iní.

S čím by ukončuješ tento rozhovor?

S úsmevom na tvári.

Netradičná hodina výtvarnej

26. októbra sme posledné tri hodiny strávili v Slovenskom národnom múzeu s pani učiteľkou Muchovou. Kto? Baby zo 7. S.

Pani učiteľke sa nechcelo tvrdnúť v škole a tak sme išli na výstavu obrázkov, maľovaných na sklo. Zaujala nás technika, ktorou maliar robil obrázky, zamerané na prechod ročných období. Potom sme sa tajne prešli aj po druhej expozícii, za ktorú sme si nezaplatili. Ale bola veľmi pekná... Bola o živočíchoch podmorského sveta. Boli to krásne fotky. Najviac nás zaujal tuleň, ktorý mal polku hlavy v piesku.

Takéto dni sú celkom zaujímavé a len ľahko na ne nezabudneme.

Lenka Pokorná, 7. S

Netradičná hodina prvouky

Žiaci 2. S sa 2. novembra zúčastnili vzdelávacieho programu z prvouky u pána rezbára v Turčianskom Petre. Všetko to bolo takto:

Ráno sme zmeškali mestský autobus a tak nás Adamkova mama odviezla na stanicu v Martine. (Ďakujeme, pani Figurová!) Nebola to však obyčajná cesta, pretože nás v jednom aute cestovalo 12! Mali sme šťastie, že nás nestretli páni policajti. A potom sme už v klude nasadli do autobusu a išlo sa.

V Petre nás čakala jedna pani učiteľka a ujo rezbár.

V jeho domčeku bolo príjemne teplučko. Ujo tam má školu *Neobyčajku* a krásne bábkové divadlo.

Najskôr nás pani učiteľka učila všeličo o prírode a živote v nej. My sme pracovali ako včeličky, aj sme pohnevali, ale to by sme neboli my...

V závere nám ujo rezbár zahral divadielko, poukazoval svoje drevené výrobky a aj to, ako sa pracuje s drevom. Nejaké jeho drevené vecičky sme mali možnosť kúpiť a tak sme s úsmevom odchádzali domov.

I keď sa náš výlet začal hekticky, jeho koniec bol fantastický.

pani učiteľka Petka

Vítazstvo!

11. novembra sme boli na Mestskom úrade. Uskutočnila sa tam súťaž, ktorej sa zúčastnilo veľa materských, základných a umeleckých škôl. Táto súťaž bola zameraná na Deň svätého Martina. Prezentovali sa tam nielen videoprojekty, ale aj umelecké práce. Pred zahájením súťaže sme boli všetci veľmi napätí. Každý, kto videl ceny si musel povedať: *ja to musím vyhrať*. Keď vyhodnocovali umelecké práce, tretia a štvrtá trieda boli určite zvedavá, kto vyhrá. Keď sa porota dostala k prvému miestu, všetci sa postavili. Na prvom mieste sa umiestnila naša škola. Po ukončení sme sa boli spýtať, aké číslo zvíťazilo. Bolo to číslo 15. Bola to práca štvrtej triedy. Vyhrali sme DVD vo videu. Pani učiteľka Renátka povedala, že sa štvrtáci v piatok môžu pozerieť na film, ktorý si sami určia.

David Žuffa, 4. S

Jeseň na Javorinke

Pán učiteľ Janko za odmenu vybavil pre svojich cyklistov, ako odmenu za 1000 najjazdených kilometrov, riaditeľské voľno na piatok 18. novembra a tak sa mohli už 17. 11. vybrať na starú-známú útulňu pod Kľakom, na Javorinke.

Ako bolo, rozprávajú ôsmaci.

Na Javorinku nebol ťažký výstup, bolo to len na tri hodiny. Zážitkom však bola celá Javorinka. Najlepšie asi bolo, keď sme s Tomášom Gerátom „rúbali“ drevo, samozrejme po svojom – keď sme totiž dorúbali, ostala po nás celá lúka bordelu. No a ďalší zážitok bol, keď sme s Tomášom stáli chrbtom k ohňu, pri ktorom sedel pán učiteľ Janko a Matej, a počúvali sme diskman. Keď sme sa po chvíli otočili, pri ohni nikto nebol, tak sme si

k nemu išli sadnúť. Asi o päť minút k Tomášovi priletela guľa..

„Tak medveď to určite nebol!“ povedal Tomáš a pustili sme sa do zisťovania, kto to mohol byť. Na nič sme však neprišli. Napadlo mi, že by mohli byť za kríkom, ale moc sa nám tam nechcelo ísť – stále sme si hovorili, že po nasledujúcej pesničke tam pôjdeme... No nakoniec sme ich odhalili, odhalili sa sami, tým, že hodili guľu akoby z vedľajšej lúky...

Super bola aj cesta dole, keď bolo asi pol metra lístia a 20 cm snehu. Hádzali sme sa do toho...

Juraj Gabriel

Cesta hore bola plná snehu a blata, ktoré nám to hrozne strpčovali. Pes, ktorý išiel s nami z dediny, nás rozveseľoval. Škoda, že odišiel neskôr dole. Na chate sme sa hneď chytili do roboty: zakúrili sme, priniesli vodu... Bolo ťažké nájsť suché drevo, no predsa sme niečo našli, porúbali a popílili. Do večera sme sa stihli zoznámiť s prírodou okolo. Večer všetci chceli spať hore, ale asi sa zľakli zimy, tak sme sa všetci zišli dole ku krbu. Ja som však ostal hore a bolo mi dobre, fľaša s horúcou vodou ma zohriala a spacák nedovolil teplu dostať sa von a zime dnu.

Na druhý deň sme museli hľadať stratený mobil, ale nakoniec sa našiel vo vrecku majiteľa...

Cesta dole bola takisto zážitok, lístia bolo po kolená a k tomu poprašok snehu. Ten pocit bol jednoducho neopísateľný. Keď sme prišli do dediny, prišli sme ešte k Tomášovi Gerátovi, kde nás pohostili...

Matej Minárik

Jedného dňa mi pán učiteľ Janko oznámil, že sa pôjde na Javorinku. Výstup na chatu bol hrozný, stúpil som do blata a potom do potoka, tak som mal po celý čas mokré topánky. No hore mi Tomáš Jambor požičal svoje tenisky a tak som po snehu behal v teniskách... V chate bolo najviac asi 19°C, na teplomere bolo napísané...

Tino Křimáček

Hore: Večerná pohoda v Javorinke

Vpravo: Křkolomný zostup do Vrčky

Túlame sa...

Hodina prírodovedy, Turčianska Štiavnička, 2. december 2005

Štvrtáci sa zúčastnili v Turčianskej Štiavničke na netradičnej hodine prírodovedy. Pri príchode nás čakal pes Maxo. Na prvej hodine sme sa učili o zvieratách – ujo Ivan nám aj priniesol ukázať rôzne zvieratá: mačku, pakobylky, myš, škrekča, užovku a pytóna.

Druhú hodinu sme mali telesnú – so psom Maxom. Ujo nám povedal, že keď Maxo zdvihne nohu, nemusíme aj my, lebo ide vykonávať malú potrebu. Ale keď sa Maxo zohol, museli sme zaspievať: *Potlač Maxo, lebo chceme behať s tebou. Potlač Maxo poriadne, nech to z teba vypadne...*

A bola zábava.

David Žuffa, 4. S

Vianočné trhy, martinské Kultúrne centrum, 5. december 2005

Boli sme na vianočných trhoch, bolo tam celkom dobre, až na tie ceny. Spievali tam aj deti, ktoré boli oblečené v zelenom a spievali nejakú vianočnú pesničku o makoviciah. Celkom sa mi páčili. A bola tam dobrá atmosféra. Teta nám porozprávala o Vianociach. Kúpila som si hviezdičku na strom. Nechcelo sa mi odísť, lebo sa mi tam páčilo.

Zuzka Koniarová, 3. S

Halabala opäť v BellAmose! alebo Debut....

...ináč povedané, aj prvé verejné vystúpenie.

O rozhovore s redaktorkou Slovenského rozhlasu Jankou Grajciarovou sme sa dozvedeli síce niekoľko dní pred jej príchodom, ale fakt, že má prísť v piatok 2. 12. nám neprekážal do chvíle, ako sme v deň jej príchodu zistili (ja a Ivka), že sa v škole neobjavila ani Lenka, ani Dominika a že teda všetko ostáva na nás. Čo by bolo dobré ešte oproti tomu, že sme nemali reportáže hotové...

„Tak, a čo teraz! – no nezostávalo nám nič iné, len toto - napísať reportáže ráno v kabinete, pár minút pred príchodom reportérky... Keby nebolo Dávida Žuffu, ktorý stihol napísať aspoň tri správky, neviem, ako by to dopadlo.

A potom prišlo to najhoršie. Samotné rozhovory. Čo nás dosť zaskočilo, bolo to, že sme reportáže nemohli čítať a ešte k tomu sme museli texty upravovať počas

rozhovoru. Úžasne sme sa pobavili na slovíčku *halabaland'ania*, ktoré sme dokomolili ako sa len dalo.

A ako to celé dopadlo? Tak na túto otázku vám neviem odpovedať – pretože keď to ráno v nedeľu vysielali, sladko som buvinkala a to, ako teda vyzeral môj debut, sa už asi nikdy nedozviem.

Ale má to aj kladné stránky -keďže som sa nepočula, budem mať viac odvahy robiť rozhovory aj nabudúce.

Katka Grajciarová, 7. S

Ako sa BellAmos červenal

Pani riaditeľka pri príležitosti dňa sv. Mikuláša vyhlásila na 6. december veľkú súťaž o najčervenšiu triedu. A BellAmos sa v ten deň naozaj červenal, najmä prvý stupeň (zapojilo sa 44 detí) – druhý túto súťaž trochu podcenil (len 20 detí), a prišiel tak o voľno a mikulášsku diskotéku.

Aké boli teda výsledky? Jednoznačne najčervenšou triedou sa stala 2. S, keď spolu mali na sebe 91 kusov červeného oblečenia, čo je 8, 3 kusa na jedného žiaka. Z 2. S je aj Kristínka Jurčíková, ktorá si obliekla až 12 kúskov červeného odevu.

V školskom stredisku to žije!!!

V jedno popoludnie sa v stredisku konala nezvyčajná akcia. Zahrali sme sa na skutočných detektívov. Vytvorili sme celkom veľkú skupinu. Čakali nás rôzne úlohy, ktoré bolo potrebné vyriešiť.

Prvou bol *čarovný kôš*, do ktorého sme nevideli. Našou úlohou bolo zistiť, aký predmet práve držíme v ruke. Poradili sme si s tým veľmi hravo – aj keď

vznikali rôzne kuriózne názvy predmetov. Druhou úlohou bolo lovenie predmetov z kopy, ktorá skrývala kľúčik od trezoru. V trezore bol odkaz o tom, kde sa nachádza diamantový náhrdelník. Samozrejme, odkaz bol zašifrovaný.

Úspešní detektívi mali radosť zo svojho úlovku. Na všetkých však čakala sladká odmena. Skoro ako na Mikuláša... ☺

pani učiteľka Mirka

Viete, že sa uskutočnila súťaž Reklamátor? Zúčastnili sa jej žiaci I. stupňa. Aj prváci dokázali vyrobiť nádherné reklamy, na ktorých sme sa všetci skvele pobavili. Vymýšľali sa reklamy na presnodisk, na zubnú pastu NEVIDÍME NIČ, či na poisťovňu PLESK NA ZEM. Dokonca sa nesúťažne zapojila aj pani učiteľka. Víťaz si odniesol sladkú odmenu a my všetci ostatní ďalší super zážitok.

David Žuffa, 4. S

Stalo sa tiež, že...

...sa hrala súťaž Páli vám to?! a hádali sme tiež názvy rôznych záhadných predmetov, boli sme na tvorivých dielňach v Slovenskom národnom múzeu – maľovali sme na sklo a veru veľmi pekne, deti si zorganizovali súťaže sympatií, pani učiteľka Mirka bola s divadielkom úspešne prezentovať...

Umelecká a reklamná agentúra AMADE-POP, APH AGENCY, Občianske združenie EURÓPA DETÍ a MESTO MARTIN všetkých Martinčanov srdečne pozvali na "ROZPRÁVKU VIANOC 2005" s podtitulom: "Tradičné európske Vianoce".

Tento najväčší medzinárodný vianočný galaprogram bol určený všetkým deťom bez rozdielu (zdravým, telesne postihnutým a deťom z detských domovov), ale i všetkým ostatným širokým diváckym vrstvám obklopujúcich ich každodenný svet. Bol to už 10. jubilejný ročník, ktorý má svoju tradíciu a mnohí diváci poznali tento galaprogram z koprodukcie AMADE-POP a Slovenskej televízie, ktorá ho od roku 1997 do roku 2003 7-krát uviedla v hlavných vysielacích časoch na televíznej obrazovke.

Bola to opäť veľká galaprehliadka detských i dospelých hviezd a hviezdíčiek zo sveta profesionálnej i neprofesionálnej populárnej hudby, kde popri známých umelcoch dostanú príležitosť najmä talentované detské súbory a sólisti.

Snahou tvorcov je zdôrazniť základné hodnoty existencie detí bez rozdielu národnosti, farby pleti, náboženstva a sociálneho postavenia. Tieto myšlienky sú obsiahnuté v scenári zameranom na všeobecné ľudské životné hodnoty. Cieľom je poukázať na pozitíva spoločenskej koexistencie ľudí našej planéty ako sú: tolerancia, láska, priateľstvo, dobro, charakter, spravodlivosť, zdravý rozum atď. ako i predchádzanie sociálnemu vylúčeniu a dezilúzii detí a mládeže najmä zo sociálne slabších rodín. Tým preventívne pôsobiť proti ich prípadným drogovým a iným negatívnym závislostiam. Myšlienkové posolstvo v tomto slova zmysle je symbolicky umocnené v moderovanom texte a vhodnej hudobnej dramaturgii.

Autorom a režisérom galaprogramu je spevák Peter Hečko.

Takáto reklama pozývala na jedno krásne podujatie, na ktorom sme mali možnosť zúčastniť sa aj my, BellAmosáci. A to nielen ako diváci, ale aj ako účinkujúci....

Jedného pochmúrneho novembrového dňa mi zazvonil mobil.

„Dobrý deň, tu je Peter Hečko,“ ozvalo sa v ňom.

Skoro som odpadla... Kedysi dávno som patrila k jeho obdivovateľkám...Čo len ten chce?

A v tej chvíli sa zrodilo niečo úžasné!!!

Žiaci našej školy na základe dlhoročného uvádzania muzikálov na martinskú scénu dostali ponuku účinkovať v najväčšom medzinárodnom vianočnom hudobnom programe **ROZPRÁVKU VIANOC**.

Potom nás pán Hečko osobne navštívil aj s producentkou umeleckej a reklamnej agentúry Amade POP pani Editou Kmeťovou, dohodli sme podrobnostiach, požičali si naše záznamy muzikálov a rozhodli sa pre choreografiu scénického tanca *Tanec snehových vločiek* z muzikálu *Zima okolo, teplo v nás*.

A tak som poprosila naše pani učiteľky –Lenku Grendárovú, Žanetku Žigmondíkovú, Peľku Paulniiovú a Renátku Špiriakovú aby „oprášili“ tento tanček, urobili výber detí a tvrdo sa trénovalo...

Po piatkovom vystúpení už viem, že to bola pre nás veľká česť vystupovať na jednom pódii s umelcami takého mena ako je Júlia a Peter Hečko, Tublatanka, Peha, Twinsky, Lucka Vondráčková, Majster N, čarodejník Laco...

Rozprávka Vianoc, ktorá má mimochodom 10 rokov ako aj naša škola, bola programom pre všetky deti bez rozdielu. A tak vedľa nás stáli a spievali nevidiace deti z Levoče, deti z detských domovov, amatérske súbory zo Slovenska, Maďarska a Poľska...

Milé snehové vločky, milí asistenti Majstra N, milé pani učiteľky...

Ďakujeme Vám za hodiny, ktoré ste strávili prípravou tohto programu.

Ďakujeme Vám za úsmev na tvári, za to, že ste reprezentovali náš BellAmos na medzinárodnej úrovni.

Pán Peter Hečko Vás všetkých srdečne pozdravuje a žela nám všetkým krásne Vianoce...

Pani riaditeľka Hanka

Zo zákulisia Rozprávky Vianoc

9. 12. sa to všetko začalo. Čo? No predsa galaprogram Rozprávka Vianoc! O pol jednej som ja, Ivka a Niko spolu s prvým stupňom vyštartovali zo školy do športovej haly na Podháji.

Bolo to tam veľmi zaujímavé. Pomerne veľký zhon, všetci sa pripravovali na to, aby aj generálka išla hladko. Javisko bolo plné stromčekov, svetielok a umelých darčiek a čoskoro aj účinkujúcich.

My sme sa pripravovali na rozhovor s Tweenskami, Pehou a Luckou Vondráčkovou. Nevedeli sme

si poradiť s diktafónom (a to sme mali podrobný návod od pani učiteľky...), ale nakoniec sa všetko zvrtilo. Išli sme na kameru s mikrofónom!

Mali sme pripravené otázky na spôsob rubriky každý z nás je v niečom najlepší, doplnili sme otázky na vianočnú tému a samozrejme, že sme doplnili otázky, odpovede na ktoré nás osobne zaujímali. Ale veľmi sme si nedomýšľali, lebo sme sa báli, že sa zakokceme. ☺ Najlepšie sa nám komunikovalo s Tweenskami, vôbec neboli náročné, boli bezprostredné. Trochu nás prekvapila Lucka Vondráčková, ktorá nám nie vždy rozumela. Katka Knechtová z Pehy nebola zas tak veľmi výrečná, ale bola mimoriadne milá.

Chceli sme osloviť aj Tublatanka, ale akosi nám to nevyšlo a Hečkovci zas mali príliš veľa roboty s organizovaním. Majster N z javiska takmer nezišiel...

Po vyspovedaní slávnych sme sa ešte rozprávali s deckami o ich dojmoch. Všetko si to môžete pozrieť na DVD, ktoré vyjde... neviem kedy, ale raz určite áno.

Deti boli šťastné, pretože ich prvýkrát ľščili, videli Majstra N, stretli sa so zaujímavými ľudmi. A budú v televízii...

Lenka Pokorná, 7. S

Sudoku pre BellAmos

	H	M	K	L	F	I	B	A
N	K		H	F	B	G	O	C
	O		A		C	K	D	
D	E				H	P	M	K
E	G	O	N	I	P		D	M
A	P		G		I	M		K
C	O		K				L	
L		E		M			H	I
N	J	A			E		D	
	H		L				O	
K	A		O	C		H		N
D	I	B	C		J	P	L	K
	A	L	B	I	K	O		
O	E			M	H	P		B
G		C	K	J	A	H	F	
H		J	B	G	E	O	P	L

Postup pri hre Sudoku

Sudoku je najpopulárnejší hlavolam súčasnosti.

Názov hlavolamu vznikol ako skratka vety Súdži wa dokušin ni kagiru. Japonská veta v preklade znamená niečo ako: vlož každú jednu číslicu do vymedzeného priestoru.

Ale!

Určíte ste si všimli, že na bellamosáckom Sudoku nie sú čísla, ale písmená... a tiež ste si určite všimli to, že tu nemáme žiadny návod na riešenie...

Nuž, to všetko preto, že sa blížia prázdniny a vy budete mať čas premýšľať.

Tak, kto prvý príde na riešenie?!

Sladká matematika

Ak vám nebude stačiť na prázdninové premýšľanie písmenkové sudoku, pani učiteľka Majka vám už tradične pripravila matematické úlohy...

Odpovede II. kola: 1.) 3 mačiatka 2.) Paľko platil 14,60 Sk 3.) o 6 rokov

Vítazi II. kola: pani učiteľka ich mená oznámi v jednotlivých triedach

Úlohy III. kola:

1. Paľko dal svojej sestre úlohu:

„V minulom roku bolo v našej škole o 25 dievčat viac ako chlapcov. Na začiatku tohto roku pribudlo 80 chlapcov a 65 dievčat. *Koho je viac, chlapcov či dievčat?*“

2. Janka sa pýtala Miška, koľko hviezdíčiek je na vianočnom stromčeku. Miško jej povedal, aby hádala.

„Tak 100,“ povedala Janka.

„Nie, nie,“ odpovedal Miško. „Ale pomôžem ti. Keby ich bolo ešte raz toľko, polovica toľko, štvrtina toľko a ešte jednu by si pridala ty, bolo by ich 100. Už vieš koľko ich je?“

Koľko hviezdíčiek je na vianočnom stromčeku?

3. Deti zjedia za 5 minút 9 koláčikov. *Koľko koláčikov zje 6 detí za 10 minút?*

Tento rok pohár nemáme...

Tak, a sme tu. Na Gymnázium J. Lettricha. Prechádzame tichou a studenou chodbou priamo k telocvični. Nasjôr sme sa však zastavili v šatniach, kde sme sa prezliekli, napili a poprípade aj niečo zjedli. A takto pripravené a plné sebavedomia sme sa vybrali do telocvične....

Naše sebavedomie a šanca na výhru sa však rýchlo vytratili. Prvých pár zápasov sme z fleku prehrali a potom to už šlo dole vodou. Aj keď sme mali sety super rozohrané, takmer každý sa musel predlžovať – ani tak to nevedlo k úspechu.

Keď sme sa dozvedeli, že naša šanca dostať sa na krajské kolo už nie je reálna, naša reakcia bola:

„Nech nám dajú sľúbené bagety a my pôjdeme domov!“

No aj tak sme pokračovali v hre, ale aj pokus o striebro bol zmarený a tak nám nezostávalo nič iné, len dúfať, že sa nám podarí získať aspoň bronz.

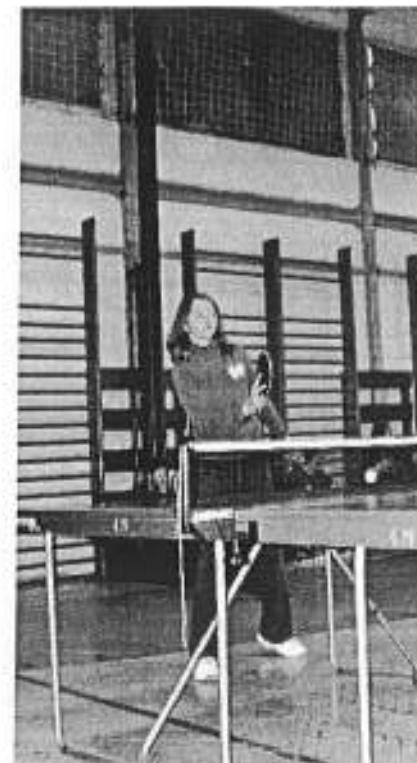
Do samotného konca sme dúfali. No po vyhlásení výsledkov nám bolo jasné, že ani bronz to nebude.

A takto neslávne sa skončil náš pingpongový turnaj...

Katka Grajciarová, 7. S

Aj Niško Pedan či Ivetka Čarná patrí medzi bellamosácke železky v stolnotenisovom ofni..

V dňoch 28. 11. – 2. 12. 2005 sa na martinskej plavárni Sunny Martin uskutočnil plavecký výcvik žiakov druhého stupňa. Spolu s nimi sa učili plávať aj naši prváčikovia.

Tak, ako to býva zvykom, v posledný deň si všetci zmerali sily v plaveckých pretekoch.

Výsledkové listiny

Starší chlapci, 50 m, voľný štýl

miesto	meno	čas
1.	TALIGA Michal	0:40:61
2.	CIRAN Matej	0:45:52
3.	KLIMÁČEK Tino	0:49:36
4.	CISÁRIK Michal	0:52:81
5.	OLEKŠÁK Lukáš	0:55:62

Staršie dievčatá 50 m, voľný štýl

miesto	meno	čas
1.	LEŠTINSKÁ Janka	0:46:49
2.	ZELENAYOVÁ Katka	0:50:71
3.	BALÚNOVÁ Romanka	1:12:13

Mladšie dievčatá 50 m, voľný štýl

miesto	meno	čas
1.	HAKELOVÁ Saška	0:54:96

Mladší chlapci 50 m, voľný štýl

miesto	meno	čas
1.	JAMBOR Tomáš	0:51:80
2.	SMALE Jordan	0:54:31
3.	BÁGEL Boris	0:57:18
4.	JANIGA Adrián	1:00:53
5.	MÍŠIK Simon	1:05:14
6.	SMALE Connor	1:24:33
7.	KRUPEC Radko	1:30:05
8.	PEDAN Niko	1:30:09
9.	STEHLÍK Jakub	1:31:10
10.	MIKUŠ Martin	1:34:44

Výsledková listina – polohová štafeta

	meno	trieda	Čas
1	Cisárik Michal – znak	8. S	1 :45: 05
	Zelenayová Katarína – prsia	9. S	
	Ciran Matej – motýlik	7. S	
	Klimáček Tino - kraul	8. S	

	meno	trieda	Čas
2	Pedan Niko – znak	6. S	1 :46: 12
	Olekšák Lukáš – prsia	8. S	
	Leštinská Janka – motýlik	9. S	
	Taliga Michal - kraul	9. S	

Ďalší úspešný projekt ...všetkým bez rozdielu...

Taký bol názov ďalšieho úspešného projektu, ktorý sme vypracovali a predložili na Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií na výzvu grantového programu na podporu škôl. Projekt, zameraný na ďalšiu etapu budovania polyfunkčnej internetovej študovne, bol úspešne prijatý a na účet školy pribudne čoskoro 100 tisíc korún.

Z tejto sumy sme zabezpečili tieto požadované technológie:

- datavideoprojektor
- digitálny fotoaparát
- notebook
- bielu keramickú tabuľu
- interaktívnu tabuľu eBeam.

Už v týchto dňoch máte možnosť sledovať prevratné zmeny v počítačovej učebni. Denne sa tam niečo robí a montuje. Prostredníctvom spomínaných informačno-komunikačných technológií meníme klasickú školu na digitálne školiace pracovisko, ktoré zmodernizuje výchovno-vzdelávací proces, zvýši efektivitu vyučovania a zabezpečí lepšiu pripravenosť žiakov do praxe.

Projekt spolufinancovala firma MTWEB – Michal Thomka z Martina.

Vzniknutá učebňa uľahčí aj individuálnu prácu so žiakmi, u ktorých sú diagnostikované poruchy učenia a žiakmi so zrakovým postihom, ktorí sú integrovaní v našej škole.

A ešte jedna prosba: kto by nám pomohol s montážou premietacieho plátna s elektrickým ovládaním? Potrebne sú k tomu znalosti z elektriny.

Ďakujeme.

Elektronická žiacka knižka

Ôsmacki a deviatacki rodičia majú možnosť stretnúť sa s hodnotením svojich detí aj na internete. Naša škola sa totiž zapojila do experimentálneho overovania tzv. elektronickej žiackej knižky. Veríme, že aj toto prispeje k zvýšeniu efektivity našej práce i komunikácie s rodičmi.

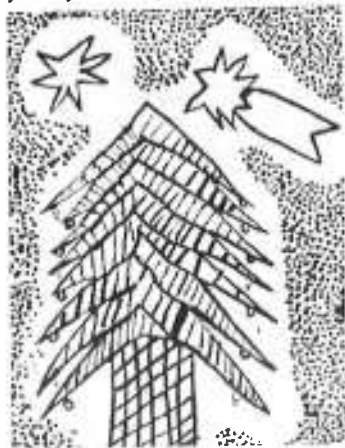
Lyžiarsky výcvik

Lyžiarsky výcvik žiakov našej školy by sa mal uskutočniť v termíne od nedele 8.1. do soboty 14.1.2006 na Martinských holiach. Bližšie informácie oznámime rodičom a žiakom do začiatku vianočných prázdnin. Žiaci, ktorí sa nezúčastnia lyžiarskeho výcviku, budú mať riadne vyučovanie. Prevádzka školy bude od 7,00 do 16,00 hod.

Vianočné prázdniny

Vianočné prázdniny začínajú 22. decembra, t.j. vo štvrtok. Na tento deň je vyhlásené riaditeľské voľno (ostatné školy sa v tento deň ešte učia).

Mení sa aj termín ukončenia vianočných prázdnin. Je to 8. januára 2006. Vyučovanie sa začína 9. januára 2006. Toto opatrenie sa urobilo na odporúčanie krajského školského úradu. Z dôvodov úspory tepelnej energie sú všetky školy až do 8. januára zatvorené.

IMPROMAT

SLOV

Autorizovaný obchodný a servisný zástupca RICOH EUROPE B.V.

- KOPÍROVANIE ČB aj FAREBNÉ
- DIGITÁLNA PLNOFAREBNÁ TLAČ AŽ A3
- GRAFICKÉ NÁVRHY
- POZVÁNKY, OZNÁMENIA
- VIZITKY
- TLAČ Z DISKETY, ZIP, CD, USB KLÚČA
- HREBEŇOVÁ VÄZBA kovová, plastová
- TEPELNÁ VÄZBA
- LAMINOVANIE AŽ A3
- SAMOLEPKY

AKCIE:

farebné kopírovanie A4 15,-, A3 29,-

neónové samolepky A4 8,-

RICOH

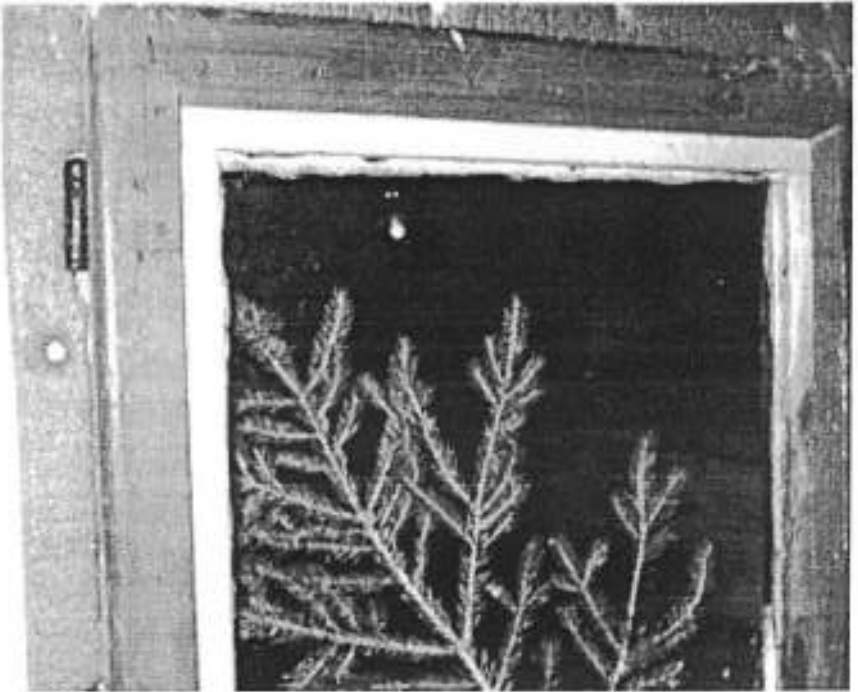
DIGITAL SOLUTIONS

COLOUR

Vajanského nám. 3
OD FIX - poschodie
036 01 Martin
tel.: 043 / 4134396
fax: 043 / 4301035
www.impromat.sk
hanic@impromat.sk

V knihách či kalendároch môjho oblúbenca Honzu Volfa vždy nájdem to, čo potrebujem. Ani tieto slová nie sú výnimkou...:

...přeju vám všem hezké svátky, ať ten váš život jde jako z pohádky do pohádky, víc humoru, pravdy, klidu a lásky, žádné nesmyslné hádky, ať nemáte život příliš krátký...

Tak šťastné Vianoce a super vstup do nového roku!

pani učiteľka Zuzka a celý kolektív BellAmosu

Časopis Zvonček TABA 2005/2006 vydáva Tlačová Agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine 03601, Ulica východná 18, za pomoci žiakov a pedagógov školy. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@szsbellamosmt.edu.sk

OBJEDNÁVKA ČÍSLA 4 – Výherné objednávky prijímame do 20. januára

- Objednávam si Zvonček TABA č.4 – meno: .....
- Pošli nám správne odpovede zo zábavy .....
- Čo by si urobil ty pre Zvonček. Čo ti v ňom chýba? .....
- Čo sa ti vo Zvončeku najviac páčilo? 1-.....
2-.....
3-.....